

BIENALA DE ARHITECTURĂ DE LA VENEȚIA

Ministerul Culturii și Identității Naționale, Ministerul Afacerilor Externe, Institutul Cultural Român și Uniunea Arhitecților din România anunță participarea României la cea de-a 16-a ediție a Expoziției Internaționale de Arhitectură - *la Biennale di Venezia* cu proiectul **Mnemonics**, care propune un răspuns la tema concursului într-o cheie contemporană și face **o radiografie optimistă a spațiului public al orașului românesc pe care societatea l-a văzut transformându-se generații la rând.**

Bienala de Arhitectură de la Veneția este un eveniment internațional de mare prestigiu ce ilustrează un dialog cultural de mare amploare între țările lumii. Acesta se va desfășura în perioada 26 mai – 25 noiembrie 2018, cu previzionare pentru specialiști și presă în zilele de 24 și 25 mai 2018.

Propunerile pentru Pavilionul României din Giardini della Biennale și Noua Galerie a Institutului Român de Cultură și Cercetare Umanistică de la Veneția au făcut ca prin repetate participări România să câștige o poziție respectată pe podiumul internațional al arhitecturii, **artiștii și arhitecții români asimilându-se unei mișcări culturale formată atât din critici de specialitate cât și de spectatorii atenți.**

„Recentele participări la Bienala de Arhitectură de la Veneția au subliniat potențialul creator al arhitecților români atât în context european cât și în spațiul românesc. Bienala de la Veneția reprezintă pentru România oportunitatea fructificării unor schimburi artistice și intelectuale, și promovarea producției culturale locale”, menționează Ministerul Culturii și Identității Naționale.

FREESPACE

„Tema celei de-a 16-a ediții a Expoziției Internaționale de Arhitectură – la Biennale di Venezia, lansată de curatorii Yvonne Farrell și Shelley McNamara – *„Freespace”*, reprezintă generozitatea spiritului și acel sens al umanității pe care arhitectura îl găzduiește în centrul propriei sale agende, concentrându-și atenția asupra calității spațiului însuși.

„*Freospace*” încurajează reexaminarea modului nostru de a gândi, noile modalități de a vedea lumea, de a inventa soluții prin care arhitectura să furnizeze o stare de bine și demnitate fiecărui cetățean de pe această fragilă planetă.

Prin tema „*Freespace*“, Bienala de Arhitectură 2018 va prezenta publicului exemple, va propune elemente – construite sau neconstruite – de lucrări care exemplifică acele calități ale arhitecturii care includ modelarea, bogăția materialității suprafețelor, orchestrarea și dispunerea mișcării, relevând forța și frumusețea intrinsecă a arhitecturii.

La cea de-a 16-a Expoziție Internațională de Arhitectură vor fi celebrate exemplele de generozitate și solitudine din arhitectura întregii lumi. Arhitectura care întruchipează aceste calități, cu generozitate și dorință de schimb de idei, este ceea ce se poate numi *Freespace.*”, anunță Uniunea Arhitecților din România.

MNEMONICS – MEMORIILE COLECTIVE NE DEFINESC TERITORIUL

Proiectul Mnemonics pune în discuție funcția social-culturală a spațiului liber al orașelor românești. Conceptul Mnemonics, într-o abordare scenografică, descrie **un vast teritoriu al libertății mai multor generații din România – libertatea de mișcare, libertatea intenției și a imaginației, libertatea reacesării amintirilor copilăriei și a reaproprierii aspectelor sale ludice maturității.**

Proiectul este conceput și dezvoltat de către o echipă pluridisciplinară de arhitecți și artiști vizuali, înscriindu-se în acest demers următorii:

Romeo CUC (coordonator), Mihai GHEORGHE (art director), Irina Petra GUDANĂ (comunicare), Roxana POP (graphic design), Raluca SABĂU (design), Vlad TOMEI (copywriter).

Cuvinte cheie: liber, gratuit, spațiu, urbanism în România, oraș, între blocuri, memorie, amintire, ars memoriae, homo ludens

Conceptul Mnemonics face referire la tehnica antică de colectare a amintirilor, ars memoriae, bazându-se pe relația gândurilor cu suportul lor vizual investit cu semnificație, imposibil de uitat. **Capacitatea spațiului de a genera amintiri puternice rămâne provocarea supremă a arhitecturii și face ca emoția unei povești să poată fi reacesată la nivel mental la nesfârșit.**

Tema spațiului liber invită la reflecție, la căutarea unui fir imaginar ce unește, după acest criteriu, într-o imagine, momente diferite ale unui spațiu reprezentativ pentru lumea orașului românesc și a societății care l-a văzut transformându-se.

În încercarea de a testa nuanțe ale acestei teme și de a căuta proiecția sa în mediul urban, **expozițiile se apleacă asupra căutării unui teritoriu al libertății intenției, intuind un spațiu de o generozitate pe care numai lipsa de reguli și sarcini o garantează.**

Astfel, imaginea libertății de apropiere a unui spațiu gratuit prin joc rămâne pentru copiii ultimelor decenii ale istoriei României o piesă puternică a unei mnemotehnici ce ține amintirile copilăriei vii – prieteni, jocuri, accidente, întâmplări, scara blocului și cheia atârnată la gât.

Cum în a doua jumătate a secolului al XX-lea multe localități mici și mari din România au cunoscut un ritm accelerat al urbanizării, această creștere a avut ca rezultat un spațiu interstițial al țesutului urban nou care, lăsat în planul îndepărtat al priorităților dezvoltării, a revenit locuitorilor din proximitatea lui.

În memoria colectivă a generațiilor ultimelor decenii din România, acest fapt se înscrie într-un **imaginarium comun generat de evoluția urbanismului liber care a rezervat locuitorilor orașului un spațiu gratuit pe care nu îl revendică nimeni dar care aparține tuturor.**

Dincolo de vocabularul arhitectural și plastica ce diferă de la un oraș la altul, în România, imaginea iconică universală a spațiului dintre blocuri rămâne cea a copiilor jucându-se sub ochii părinților și bunicilor, construind liberi lumi invizibile într-un loc gol.

Astăzi, imaginea spațiului dintre blocuri ne este familiară, confortabilă și prețioasă, căci vorbind despre un loc al curiozității pentru necunoscut, al creativității și libertății de improvizație, ne amintim împreună despre ultima configurație stabilă cunoscută de noi toți – copilăria.

Felul în care un om evoluează de la a fi copil cu preocupare pentru joc și joacă, la a fi adult cu preocupare pentru persoana sa și a celor din comunitatea lui, reprezintă un ciclu fascinant al vieții din care arhitectura și urbanismul, împreună cu disciplinele conexe (artă, sociologie și antropologie, istorie ș.a.m.d.), învață constant întrucât acesta este un teritoriu de infinite posibilități.

Creativitatea jocului și nemărginirea imaginației umane oferă șansa ca, făcând arc peste timp, să înțelegem felul în care locurile prețioase din amintirea noastră au puterea de a duce mai departe idei favorabile în fuziunea cu generațiile care vin, în întâlnirile transculturale și în formarea relațiilor intra- și intercomunitare.

Spațiul dintre blocurile orașelor din România primește reacții contemporane la nivelul profesiei de arhitectură, la nivelul comunităților, la nivel educațional, ca promisiune pentru un scenariu de viitor legat de spațiul public și modul în care acesta poate fi utilizat, de relația dintre intim și public și filtrele specifice dintre acestea, de joc, de viață în spațiul urban și modul de raportare al comunității la acesta.

Astfel, spațiul liber dintre blocuri rămâne martor la jocul unui cerc închis dat de o generație ce o succede pe alta într-o înlănțuire de revendicări temporale, periodice ale acestei scenografii.

EXPOZIȚIA

Propunerile pentru Pavilionul României din Giardini della Biennale și Noua Galerie a Institutului Român de Cultură și Cercetare Umanistică de la Veneția reprezintă două componente ale conceptului Mnemonics, evocând scenografia esențializată a spațiului liber dintre blocurile orașelor din România.

Astfel, utilizând elemente de recuzită din peisajul descris în pasajele anterioare, **instalația din Giardini della Biennale invită la schimb de roluri pe terenul de joacă, întâlniri și reflecție asupra efectelor apropierei unui spațiu comun de către o comunitate.**

Bara de curățat covoare ce folosea uneori ca poartă de fotbal, rotativa de metal, mingile ce sar în preajma meselor fixe de șah, leagănul și șotronul, intră în dialog cu un alt spațiu memorabil al acestor trăiri, un spațiu de tranzit între teritoriul privat și cel public, între apartament și curtea blocului – casa scării de bloc. Aceasta din urmă își găsește o interpretare în instalația de la galeria IRCCU, fiind un comentariu referitor la primul pas către formarea comunității dintre blocuri.

DEMERS SPRE VIITOR

Cum amintirile colective reușesc să definească un teritoriu pentru generațiile prezentului,

esența Mnemonics constă într-o viziune optimistă, asupra spațiului dintre blocurile orașelor din România care așteaptă impulsul contemporan pentru viitor.

Organizatorii reprezentării României la cea de-a 16-a ediție a Expoziției Internaționale de Arhitectură – la Biennale di Venezia sunt: Ministerul Culturii și Identității Naționale, Ministerul Afacerilor Externe, Institutul Cultural Român și Uniunea Arhitecților din România.